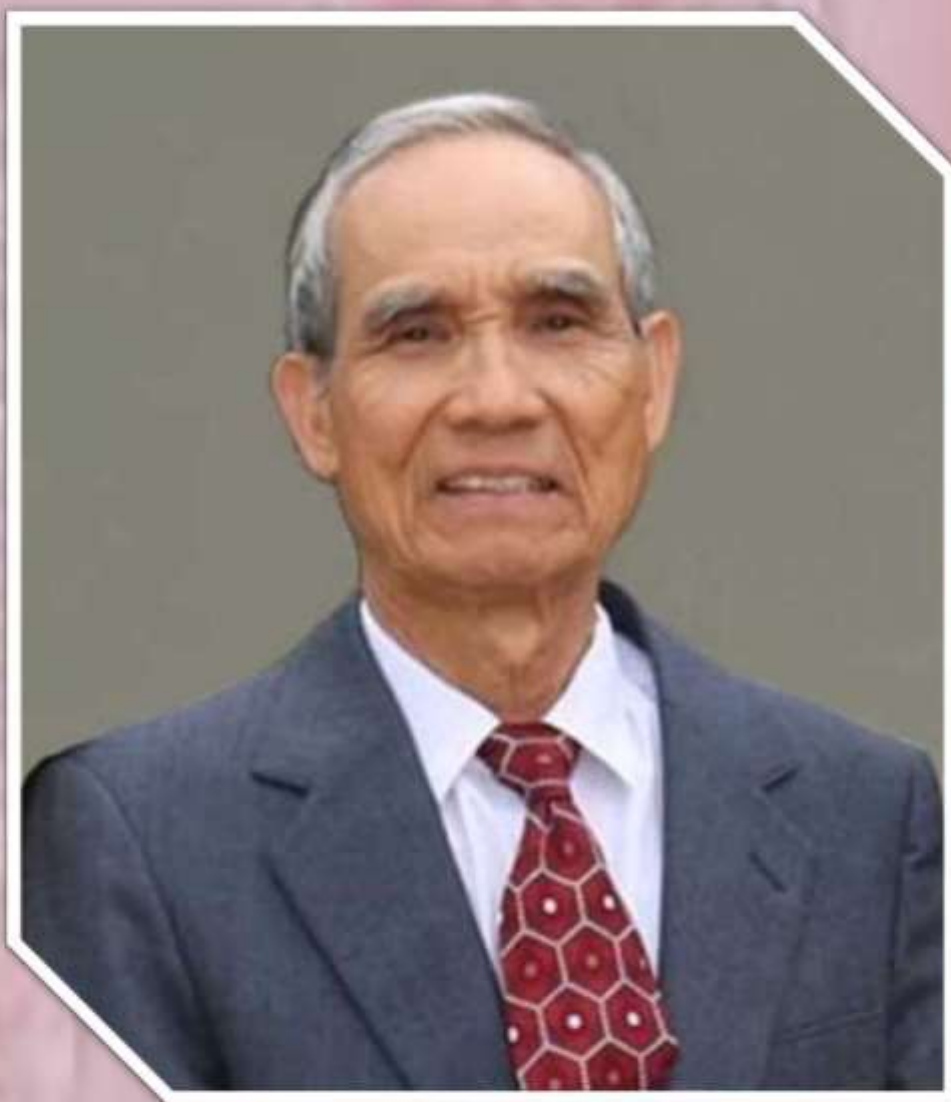

Thờ

Dặng Phong

MỤC LỤC

1. Chuyện Bút Nghiên	P.3
2. Cung Đàn Tơ Vương	4
3. Dấu Vết Đằng Sau	5
4. Ngày Tháng Quân Trường	6
5. Cái Say	8
6. Đêm Tiên Đồn	9
7. Bạn Cũ Hàm Nghi	10
8. Chuyện Thế Nhân	12
9. Khóc Bạn	14
10. Hãy Tỉnh Dậy Đi	16
11. Tết Và Tuổi Thơ	18
12. Chuyện Tình Trần Thế	19
13. Đông Về	20
14. Mùa Thu Đưa Tiên	21
15. Nắng Về Chiều	22
16. Tường Nhớ Mẹ Hiền	23
17. Tỉnh Giữa Con Say	25
18. Từ Đạo Em Đi	26
19. Tuổi Hai Mươi	27
20. Vắng Bóng Mẹ Già	28
21. Mùa Thu Qua Đi	29
22. Mừng	30
23. Nén Hương Đưa Tiên	31
24. Mãi Vẫn Âm Thầm	33
25. Bờ Bến Tình Yêu	34
26. Đếm Bước Trời Thu	35
27. Mấy Mảnh Tình, Đòi	37
28. Soi Lại Tim Mình	38
29. Tình Đơn Phương	39
30. Cám Ơn Em	41
31. Anh Vẫn Chờ Em	42
32. Gió Chuyển Mùa	43
33. Mạ Đi Rồi	44
34. Tìm Về Dì Vãng	45
35. Mơ Ước	47
36. Hương Tình Cũ	48
37. Đợi Chờ	49
38. Đến Với Huế	50
39. Nước Mắt Mùa Đông Của Huế	51
40. Tâm Sự Với Huế.	52

Chuyện Bút Nghiên

*Nhớ thuở đời ôm mộng bút nghiên
Khung trời lồng lộng dáng bình yên
Châu Trinh môn hộ cùng bè bạn
Nắng sớm mưa chiều đứng trước hiên*

*Nhớ thuở đời ôm mộng bút nghiên
Ngọt ngào hương vị trái sầu riêng
Người em áo trắng chờ ai đó
Nón lá che đời, nón lá nghiêng*

*Từ dạo anh về xếp bút nghiên
Súng quom đánh thức giấc cô miên
Đòi người áo trắng thơ ngây ấy
Ai gieo cho em nỗi muộn phiền*

*Từ dạo anh về xếp bút nghiên
Quê hương chưa tỉnh giấc sầu miên
Áo trận sờn vai xanh rừng núi
Bồng súng đi vào phiên gác đêm*

*Quê hương còn đó lệnh kinh niên
Không phải hôn trầm cũng thụy miên
Bỏ bỏ thay gạo ngày hai bữa
Chát xám còn đâu bảo chẳng diên*

*Thôi nhắc làm chi chuyện bút nghiên
Ai bảo lương y đáng mẹ hiền
Thập tử nhất sanh đưa vào viện
Nếu chẳng có tiền phải chạy quyền.*

Dăng Phong

Cung Đàn Tơ Vương

*Em ngồi xoài mộng mơ màng,
Tay tiên nắn nốt cung đàn tơ vương.
Em ngồi trái gỏi sầu thương,
Rong rêu sỏi đá vô thường nắng mưa.*

*Em ngồi tựa chôn song thưa,
Bọt bèo một chút hương thừa dăng dăng.
Đường mây xuôi lối cõi trần,
Trông xa vời vời ngại ngàn chim bay.*

*Thương thương nhớ nhớ vơi dầy,
Trắng tay tiên nữ một ngày có không.
Lặng nghe thân thức nổi lòng,
Tình yêu thưở ấy thiệp hồng cho ai.*

*Dong đưa ngày tháng trôi dài,
Bụi mờ còn vương gót hài ngày xanh.
Chắt chiu mộng mị cùng anh,
Để cho cơn gió vờn quanh mây buồn.*

*Dôi dòng lệ thấm trào tuôn,
Nghe như tiếng gọi đầu nguồn sóng xao.
Sóng lòng cuộn cuộn dâng cao,
Khôn ngần nổi nhớ ngọt ngào môi hôn.*

*Thương anh nát cả tâm hồn,
Nhớ anh, em nhớ dập dồn lối đi.
Em ngồi đếm bước xuân thì,
Còn nghe thoang thoang chút gì kiều sa.
Còn nghe réo gọi trong ta !*

Dăng Phong

Dấu Vết Dằng Sau

*Hin già từ tuổi thơ nhiều kỷ niệm,
Đêm lạnh lòng ôm thương nhớ vào tim,
Nghe buồn rơi khi đã mỏi chân tìm,
Nghe nhịp bước theo hồn anh gió cuốn.*

*Anh trở về mùa xuân sầu cúi xuống,
Áo học trò len lén vội bay qua,
Tay em thơm mùi giấy ướp bằng hoa,
Đôi mắt ngọc làm quen dòng chữ nhỏ*

*Em thân thờ nghe suối tình mở ngõ
Những ước mơ vùng trí tưởng mừ khơi,
Tóc em thơm tâm tay núu xa vời
Anh để lại sau lưng nhiều dấu vết.*

*Thép súng hành quân, con đường mỗi mệt
Rừng núi buồn khe khẽ gọi tên ai,
Cho lớn lên trong trí những lâu đài,
Cho mộng tưởng tròn xe ngày tháng cũ.*

*Đêm tiền đồn, dèo heo gió hú
Xót xa nhiều cho cuộc chiến quê hương.
Đốt tâm tư bằng nỗi nhớ miên trường,
Hìn hồn tui đừng gầy thêm sỏi đá.*

*Dặng Phong
(1968)*

Ngày Tháng Quân Trường

*Thủ đức chiều nay mưa,
Anh quàng ponng sô (poncho) băng qua nhiều vùng đất lạ,
Băng qua những con đường đất lùn lầy lội quê hương.
Anh không buồn nhưng thấy nhớ thấy thương,
Bạn bè anh đã có thằng không còn thờ nữa.*

*Điều thuốc cháy trên môi và rừng thiêng bóc lừa,
Anh âm thầm đau đớn xót xa.
Ngày tháng quân trường mệt mỏi trôi qua,
Từng đêm, từng đêm nằm trên phòng tuyến.*

*Gió lạnh về nghe đất trời rung chuyển
Hơn hai mươi năm thân phận lưu đày.
Ôm tuổi đời bằng nửa vòng tay,
Đôi chân đi đêm từng nhịp bước.*

*Thủ đức chiều nay mưa,
Đá sỏi dọc đường làm sao anh đếm được,
Nghe túi hờn chạy đuổi bắt nhau.
Nghe chiến tranh nghe dã thú kêu gào,
Thếp súng uốn mình thờ dài thành tiếng.*

Thử đức chiều nay mưa và bây giờ anh là lính chiến,
 Nét mặt kiêu hùng bão vệ giang san
 Em nghe không?
 Ngoài kia bom đạn rền vang,
 Và trong thành phố những chiếc xe vẫn chạy.

Em liêt không?
 Đất mẹ hôm nay, núi rừng có nhiều dòng máu chảy,
 Ruộng vườn cần cỗi hoang vu,
 Nhiều dòng sông nhớ hận thù
 Và nhiều con đường đưa xác người về nơi an nghỉ.

Thử đức chiều nay mưa,
 Anh lắng tai nghe tiếng côn trùng rên rì,
 Tiếng khóc mẹ già thương nhớ đàn con,
 Tiếng lược chân mình di chuyển trên những con đường mòn,
 Để nhớ thương chạy về từ vùng tuổi dại.

Từ những buổi chiều mưa buồn hay nắng tái,
 Từ áo học trò và ước vọng tan đi.
 Năm tháng tuổi thơ không nắm giữ được gì,
 Nghe hơi ấm tình yêu trở giấc.

Alpha Đăng Phong
 (Khóa 6/68 Thử Đức)

Cái Say

*Tìm say rất dễ, khó gì đâu,
Nhấp tạt vài chung thấy vầng dầu.
Bước đi chệnh choạng chân cao thấp,
Lìa bỏ trần gian vạn nỗi sầu.*

*Cứ tưởng men nồng làm ấm lại,
Nào ngờ lạnh ngắt cả hồn thơ.
Buồn rơi lá chả như sương khói,
Quyện lầy thương đau lớp bụi mờ.*

*Say khước chạy về một cõi riêng,
Say quên tất cả nỗi muộn phiền.
Say đưa ta đến bên bờ suối,
Say dẫn ta về tận cõi tiên.*

*Thế thì ta lại uống cho say,
Cần chi phải liết đến đêm ngày.
Cúi thơ, bầu rượu mang theo nhé,
Ngất ngưỡng lên trời hái cụm mây.*

*Dăng Phong
(19-11-2007)*

Đêm Tiên Đồn

*Mình nằm đây với núi rừng thương nhớ,
Đêm tiên đồn mưa gió lạnh trong tim.
Linh hồn đi hoang mòn mỏi kiếm tìm
Nghe rơi xuống phiên buồn tình chưa mới.*

*Em bây giờ có hay mình mong đợi,
Mượn khói mùi thuốc lá bùa vây quanh,
Mượn sao đêm làm đóm lửa trung thành,
Để sưởi lại lòng này cho bớt khô.*

*Mình nằm đây nghe lá rừng trút đổ,
Nghe trong lòng thổn thức gọi tên ai.
Xin cô đơn xin băng giá thôi dài,
Quàng áo lính tâm tay còn quá ngắn.*

*Ước vọng băng mình trôi về biển mặn,
Con đường dài thẳng tắp chạy sau lưng.
Mình yêu em nhưng chưa nói đã đành,
Bởi giày hành quân cứ mòn vệt đế.*

*Hoài niệm với xa mấy lần kể lễ,
Già nua rồi chưa ôm kín quân trang.
Vòng tay đơn theo năm tháng phủ phàng,
Chấp nói lại cho em dòng chữ nhỏ.*

*Alpha Đăng Phong
(1969)*

Bạn Cũ Hàm Nghi

*Trời đông Cali vẫn mưa buồn như Huế,
 Vẫn sáng sương mù và gió lạnh se da.
 Bạn cũ tìm nhau tình ấm chan hòa,
 Cùng ôn lại tuổi đời sách vở.*

*Bạn và tôi chung cùng nhịp thở,
 Bao niềm vui tuổi trẻ vẫn còn đây.
 Nhớ quá năm xưa những tâm thân gầy,
 Trang giấy trắng nghiêng mái đầu chằm chằm.*

*Trường ấy Hàm Nghi vẫn còn trong trí,
 Muôn chim trời tung cánh bay cao.
 Kỷ niệm thân thương đậm thắm ngọt ngào,
 Thầy yêu, bạn mến tràn dâng trong ký ức.*

*Đêm về sáng trở mình thao thức,
 Nhớ thuở hàn vi chiếc áo vải thô.
 Rồi mấy mươi năm lưu lạc giang hồ,
 Gặp lại bạn bè mái đầu tóc trắng.*

Có phải cuối đông trời còn vương giọt nắng,
Sưởi tâm hồn những kẻ xa quê.
Gặp nhau đây tình bạn trở về,
Chén rượu với đầy giọt mừng giọt nhớ.

Đông có lạnh có giọt mình trần trở,
Vẫn ấm tình bạn cũ thân thương.
Nhớ buổi chia tay rời khỏi mái trường,
Đâu có nghĩ là một lần mất mát.

Tháng tháng năm năm bước chân trần lưu lạc,
Bên cuộc đời dâu bể bể dâu.
Nhắc nhở làm chi thêm trắng mái đầu,
Gặp lại bạn cũ mừng vui ta cạn chén.

Dũng Phong
(23-12-2014)

Chùm thơ: *Chuyện Thê Nhân*

Luân quần loanh quanh chuyện thê nhân,
 Phủ thêm nhiều lớp bụi phong trần.
 Dòng đời huyễn hóa theo con tạo,
 Cuộc sống vô thường khổ tâm thân.
 Cơm áo gạo tiền đều tạm bợ,
 Lâu dài nhà cửa thầy phù vân.
 Muối mè cơm lứt ngày hai bữa,
 Tự tại ung dung đẹp hội phần.

Tự tại ung dung đẹp hội phần,
 Nhìn trời mây nước dạ lạnh lùng.
 Xua tan tham đắm không lưu luyến,
 Đẹp hết sân si chẳng ngại ngần.
 Thử ầy chạy theo miền lạc thú,
 Bây giờ tìm đến chốn từ ân.
 Thương thay cho kiếp người trần thế,
 Chẳng liết khổ đau đã mấy lần.

Dăng Phong
 (25-03-08)

Chuyện Thê Nhân (tiếp theo)

Chẳng biết khổ đau đã mấy lần,
 Còn mê say mãi nợ tham sân.
 Trăng về góc núi phơi mình ngọc,
 Gió tới bên sông đuổi gót chân.
 Thảo thức hồn ai trong mộng寐,
 Tỏ bày tâm sự chốn phong vân.
 Chuyện nan nghiêng giữa bên sông vắng,
 Dợi khách tình si trả nợ nần.

Dợi khách tình si trả nợ nần,
 Mà hồn như mãi cứ băng khuâng.
 Quên đi vỡ dấm con thuyền cũ,
 Nhớ mãi làm chi đợt sóng thần.
 Nước cuốn theo về nguồn vũ bão,
 Lòng người thức tỉnh tiếng chuông ngân.
 Ước mơ vời vợi miền an lạc,
 Mượn bút đề thơ thả mấy vần.

Dăng Phong
 (26-03-08)

Khóc Bạn

Hồi ơi! Bạn hiền Lê văn Trọ!
 Dẫu biết rằng đời là tạm bợ,
 Nhưng chẳng ai ngờ bạn vội vã ra đi.
 Ô hay! Sinh ký tử quy,
 Trước khi mất,
 Chẳng có đôi lời già liệt,
 Bạn đi rồi để lại trong ta,
 Trong bạn bè,
 Biết bao là thương tiếc.

Lê sinh tồn ai biết được ngày mai.
 Một kiếp nhân sinh,
 Một mảnh hình hài,
 Mới thấy đó bây giờ còn đâu nữa.

Nhớ linh xưa,
 Khi chúng mình còn là những đứa,
 Chung lớp chung trường tuổi thơ ấu qua nhanh,
 Quê hương mình khói lửa chiến tranh.
 Một lần nữa bạn và tôi gặp nhau ở quân trường Thủ đức.
 Tuổi vào đời thao thức,
 Đêm chung giường, ngày chung nhịp bước di quân.

Bạn hiền ơi!
 Còn nhớ những lần:
 Từ quân trường chúng mình đi phép,
 Phố Sài thành muôn màu tươi đẹp,
 Trên vai áo người mang dấu “an pha”.
 Nỗi đau quê hương khói lửa nhạt nhòa,
 Năm tháng từ đây cách xa biên biệt.

Bạn hiền ơi! Ai mà không nuôi tiếc,
 Kỷ niệm vui buồn còn mãi trong tôi.
 Một lần đi là một lần mất mát bạn đời.
 Ngóảnh mặt lại chỉ còn mấy lão.

Ngồi lặng yên nghe tâm mình ào não,
 Cuộc tái ngộ sau cùng mới chỉ được mấy năm.
 Tưởng chuyện về quê là chỉ để viếng thăm,
 Ai có ngờ một đi không trở lại.

Mình ngồi đây mà tâm hồn tê tái,
 Mấy giọt lệ luôn đọng lại trên mi.
 Còn nỗi đau nào hơn từ biệt sinh ly,
 Thôi chúc bạn tìm nương về cửa Phật.

Lẽ vô thường,
 Bây giờ đây,
 Kẻ còn người mất.
 Nhưng cuối cùng cũng một nẻo về thôi.
 Đang ở chốn xa xôi,
 Nơi quê người nhớ về bạn cũ.
 Dốt nén hương lòng chưa đủ,
 Khóc bạn hiền trong giờ phút tiễn đưa!

Trat Nguyen (Dăng Phong)
 (11 07 2017)

Hãy Tỉnh Dậy Đi

Họa (Nhớ tháng năm từ của Tr D Tr)

*Hãy lắng nghe quê hương đang réo gọi,
 Hoàng, Trường sa Tàu cộng chiếm mất rồi.
 Và giờ đây dân Việt sống khắp nơi,
 Lòng hận thù tràn dâng lên vời vời.*

*Đã mấy phen bao cuộc đời chìm nổi,
 Nhưng hồn thiêng sông núi vẫn còn đây.
 Hãy cùng nhau ta siết lại vòng tay,
 Và đoàn kết tâm tình dân tộc xứ.*

*Dân Việt Nam mấy ngàn năm quyết tử,
 Để giữ gìn bờ cõi của tổ tiên.
 Quê hương ta đau khổ dậy triền miên,
 Nào khỏi lửa, nào vô thần huyễn hóa.*

*Đạp đi thôi, sợ chi lời hù dọa,
Hãy cùng nhau quét sạch bụi trần gian.
Lắng nghe đây lời kêu gọi dân oan,
Hãy hùng tình bắt tay vào cuộc chiến.*

*Duổi bè lũ tham tàn còn hiện diện,
Quyết một lòng theo dấu đấng hùng anh.
Thác Bản giốc và ngay cả biển xanh,
Ái Nam quan với vòm trời mây trắng.*

*Hãy lấy lại để hai mùa mưa nắng,
Khỏi tủi hờn, khỏi đau xót ruột gan.
Bốn ngàn năm vẫn hiến nước Việt nam,
Hãy đứng lên xoá tan vòng kiềm tỏa.*

*Quê hương mình giờ đây không xa lạ,
Đạp đi thôi tất cả những lao tù!*

*Dăng Phong
(01-05-08)*

Tết Và Tuổi Thơ

*Nghe Tết mà thêm tuổi ấu thơ,
Chiều xuân tóc ngắn chằm ngang bờ.
Em ôi ngày ấy đâu còn nữa,
Để chúng mình chìm nổi lên mơ.*

*Cánh én đầu xuân liệng cuối trời,
Điu em rã lược khắp sân chơi.
Đào mai điểm nụ đậm chồi mới,
Rộ nở đò tan tiếng em cười.*

*Vếp lửa nhà em nấu bánh chưng,
Hồng thêm đôi má tuổi lưng chừng.
Tóc em thơm ngát mùi hoa dại,
Áo mới em khoe khắp thôn làng.*

*Các pháo hồng tươi lượn trước sân,
Ka phương trời ấy lòng lằng lằng.
Mỗi mùa xuân đến mang nhung nhớ,
Cái tuổi thơ ngây đến thật gần.*

*Xuân cứ đến rồi xuân lại qua,
Bao xuân chồng chất tuổi thêm già.
Nhớ ngày tháng cũ đầy lưu luyến,
Điểm lại trên đầu tóc tuyết pha.*

Dăng Phong

Chuyện Tình Trần Thế

Tuyết một điểm nằm trong lò lửa.
 Ngàn năm ta cứ mãi trông chờ.
 Em như cánh chim trời phiêu lãng,
 Ta ngồi đáy giếng để làm thơ.

Làn đó em không hề hé miệng,
 Dù yêu ta em vẫn để trong lòng.
 Ta thương em cũng chưa từng dám nói,
 Rồi một ngày em cất bước sang sông.

Đến thăm em mà lòng buồn chi lạ.
 Đến thăm ta em chẳng nói nên lời.
 Thương nhau quít ngàn chuyện tình trần thế.
 Mãi bây giờ lòng vẫn thấy chơi vơi.

Em yêu ta trắng như trang giấy,
 Ta thương em tha thiết vô bờ.
 Mãi lui thui lên cuộc đời trong đục,
 Nói cho cùng vẫn là chuyện ước mơ.

Dũng Phong

Dông Về, Mẹ Trắng Đồi Trông

*Dông về lạnh gió mưa bay,
 Âm thầm nhâm đêm tháng ngày xa xưa.
 Buồn rơi theo giọt nước mưa,
 Tím trong lòng giấy vẫn chưa phai màu.*

*Buông cầm từ thuở lên nhau,
 Huế ơi là Huế, nhớ nhàu trang thơ.
 Nghe xao xuyến nổi bơ thờ,
 Nghe lòng dấy sóng vỗ bờ thuyền nan.*

*Dông về, Huế trắng màu tang,
 Gió mưa, mưa gió bạt ngàn thiên thu.
 Non non, nước nước bụi mù,
 Thương vòng tay mẹ tiếng ru ả cừ.*

*Thuyền nan còn mãi chơi vơi,
 Bệnh hồng sóng gió ngoài khơi chưa về.
 Mẹ già chiếc bóng hồn quê,
 Tôi tâm lặng lẽ tái tê cõi lòng.*

*Tóc chiều bạc, trắng đồi trông,
 Thương con từ lúc lọt lòng trần ai.
 Trờ trăn thao thức đêm dài,
 Ấm đời con trẻ miệt mài nâng niu.*

*Vắng nghe đồng vọng chuông chiều,
 Mịt mù xa vắng diễm kiều dòng Hương.
 Huế còn nặng nổi niềm thương,
 Nội thành ừ rừ bờ tường rêu phong.*

Dông về, mẹ trắng đồi trông!

Dăng Phong

Mùa Thu Đưa Tiễn

Tôi còn nhớ tia mắt mùa tiễn biệt.
 Dáng mơ buồn mộng ước khác chia phôi.
 Trên nền trời mây xám lững lờ trôi.
 Mùa ghi bóng nước mắt trào quặn luyến.

Phút chia ly gọi lòng thơ xao xuyến.
 Lòng tách lòng trong tiếng lá vàng rơi.
 Thu đã chen qua song cửa cuộc đời.
 Mặt nước đục và nhãn mày thì hận.

Thu là cả một nguồn thơ hát tận.
 Cả một mùa làm gọi cảm thi nhân.
 Gió lạnh qua như những tiếng phân trần.
 Và như tiếng thì thầm chua xót lắm.

Dây thi nhân mãi còn đang say đắm.
 Bên nàng trăng đang tắm giữa đêm sâu.
 Chiếc thuyền mơ còn thả bến tình đầu.
 Cây trụi lá vườn mình hiên ngang đứng.

Dăng Phong
 (Những ngày xa xưa)

Nắng Về Chiều

Từ dạo xa em đầy thương nhớ,
Chia tay cách liệt mấy muôn trùng.
Ôm vừng tui hận thương trời cũ,
Mây nước chơi vơi tối mịt mù.

Anh bước chân đi trên sỏi đá,
Quần đau quê mẹ dấu hương xưa.
Liếc mắt nhìn quanh vừng đất lạ,
Nhớ lại cùng em đi dưới mưa.

Sắc trời ở đây còn xanh biếc,
Mà sao cứ tưởng nắng về chiều.
Bàng bạc tâm hồn người lữ thứ,
Âm thầm ôm lấy nỗi đau hiu.

Vật vờng hồn thơ say dòng nhạc,
Buồn thương lệ đổ ướt quê nhà.
Mây trắng vờn quanh theo tiếng hát,
Bóng dáng em về ôi thướt tha.

Nhắc nhớ làm chi hề rục rủa
Mình trao nhau khúc hát ân tình
Bước chân đi đôi dòng lệ ứa
Tiến bóng thời gian chỉ một mình.

Dăng Phong

Tường Nhớ Mẹ Hiền

*Đêm nhớ mẹ, con nằm thao thức mãi.
 Dòng sữa ngọt ngào, con bú ngày xưa.
 Chiếc nôi tre kẽo kẹt mẹ đưa.
 Tuổi thơ ấu lừng lừng trở dậy.*

*Con tưởng nghĩ tháng ngày xa xưa ấy.
 Mẹ cứu mang con được chào đời.
 Giữa đêm khuya vắng vắng tiếng à ơi!
 Mẹ còn thức khi con chưa chịu ngủ.*

*Những mong cho con ấm no đầy đủ.
 Vất vả nhọc nhằn, mẹ chẳng ngại gian lao.
 Mẹ hiền ơi! thật đáng tự hào.
 Vừa nhai cơm cho con, mẹ vừa đi gánh nước.*

*Ơi những tháng năm tảo tần xuôi ngược.
 Mẹ gầy gò thân xác vì con.
 Nghĩ đến tuổi xuân của mẹ héo mòn.
 Mà lòng con quặn đau như thắt.*

*Con còn nhớ những ngày hè nắng gắt.
 Mẹ nằm bên, phe phẩy quạt mo cau.
 Vũ trụ kỳ quan, có lắm sắc màu.
 Nhưng trái tim mẹ vẫn là tuyệt hảo.*

Khi con bệnh mẹ ngồi lên áo nã.
 Dút cho con từng muỗng cháo hồ.
 Đêm đông lạnh lùng trong chiếc mền thô.
 Mẹ áp ủ cho lòng con ấm lại.

Thuở hàn vi con còn nhớ mãi.
 Bữa cơm khoai, rau má rạm đồng.
 Những buổi chiều nhẹ nhẹ gió ven sông.
 Mạnh chiếu rách gia đình sum họp.

Tâm phen tre, tia nắng vàng thoi thóp.
 Túp lều tranh lộng gió hồn mùa.
 Đêm trăng đầy vang vọng tiếng chày khua.
 Nghe êm ái, những câu hò già gạo.

Con nhớ những ngày mẹ luôn “hàng xáo”.
 Gánh lúa mua về con đồ vô xay.
 Tiết trời đông lạnh lạnh gió heo may.
 Nồi cơm tấm độn sắn khô xắt lát.

Câu ca dao mẹ thường hay hát.
 “Ấm ở rơm, no cơm tấm” con ơi!
 Lòng mẹ bao la cao vút tận trời.
 Con liết nói làm sao cho hết!

Dăng Phong
 (Colorado, 21-7-2004)

Tình Giữa Cơn Say

*Tâm rộng lặng bụi trần đầu dầm vương,
Mà tại sao ta cứ mãi mê say.
Miên dục lạc âm hoài không buông bỏ,
Để trăm năm chưa thấy có một ngày.*

*Ồi sao lại xuống cõi trần tạm bợ,
Để mang theo mình bao nỗi buồn vui.
Ngủ chi nữa cho dài thêm bóng tối,
Hãy lắng nghe những âm điệu không lời.*

*Đêm thăm thẳm bao trùm lên vạn nẻo,
Mở lối về thức tình giữa cơn say.
Sau một phút phiêu hồng qua vạn lý,
Dưới mắt trần sao biết được là ai.*

*Thời đã lỡ một kiếp người vọng động,
Một thân một mình chả có ai hay.
Thấp đuốc lên để tìm về cõi tịnh,
Thoát bờ mê mới thấy bến giác này.*

Đăng Phong

*Họa bài "Lại Say" của TKD
(18-11-07)*

Từ Đạo Em Đi

*Em đi sắc trắng vàng phai,
Đôi màu năm tháng, chường dài buồn thiu.
Hạt sương sáng, áng mây chiều,
Hững hờ hồn dỗi cô liêu phận mình.*

*Một làn tay, một nụ quỳnh,
Nâng niu mời gọi người tình trong mơ.
Em đi liễu rũ đôi bờ,
Mắt xanh từ thuở bơ thờ đợi trông.*

*Sóng lăn tăn, dấy trong lòng,
Giữa nghiêng nửa mảnh trăng trong cuối trời.
Biển vương màu nhớ chơi vơi,
Châu về Hợp phố, rặng ngời dáng xưa.*

*Dũng Phong
(4-4-2008)*

Tuổi Hai Mươi

Anh là ai?
 Anh là trai đất Việt,
 Là giống nòi dũng cảm máu hồng tươi,
 Là thanh niên hứa hẹn tuổi đôi mươi,
 Nguồn máu nóng đã đầy tràn tim đá.

Anh không để cho người ta tàn phá,
 Quê hương mình sẵn có tư nghìn xưa.
 Tâm tư anh không phải kẻ sống thừa,
 Mà mang nặng một trời mây sương lạnh.

Anh hiên ngang, bất khuất,
 Anh dũng mãnh.
 Đánh tan loài cường bạo cướp giang sơn
 Anh ra đi với lửa dũng cảm hồn,
 Dù phải chết dưới gông cùm nô lệ.

Anh tung hoành như ngọn trào sóng bể,
 Máu hòa sông,
 Xương hòa núi,
 Không bao giờ kể lẽ tâm thân trai.
 Thịt xương tan theo gió bụi tàn phai,
 Anh vẫn quyết hy sinh cho đất nước.

Anh vẫn quyết đánh tan loài bạo ngược,
 Giữ yên cõi bờ đất tổ thân thương.
 Bốn ngàn năm mang dòng máu quật cường,
 Trang sử oai hùng vẫn còn chói lọi.

Anh bước lên trên trùng trùng đá sỏi,
 Chúng nhũn mềm dưới gót chân anh.
 Dòng trụ vùi chôn bởi đất đá xây thành,
 Nó không "chiết" như lời quân Mã Viện.

Dân Giao Chi bốn ngàn năm vẫn hiên,
 Nổi tiếng kiêu hùng Âu Á đều hay.
 Bao đấng hùng anh thao thức đêm ngày,
 Vừa giữ nước lại vừa dựng nước.

Anh không thể ngồi yên cho được.
 Khi quân thù còn dòm ngó quê ta.
 Quyết đem máu xương pha với chút lệ nhòa,
 Để dâng lên hương hồn Tổ Quốc.

Dũng Phong
 (17-12-07)

Vãng Bóng Mẹ Già

*Tuổi hạc lặng yên mẹ trở về,
Nhạc sầu hiu hắt kéo lê thê.
Bao ngày tháng cũ còn vương vấn,
Quặn thắt lòng con đau xót ghê.*

*Từ nay đã vãng bóng mẹ già,
Tức liệt sinh ly thật xót xa.
Bờ giác mẹ tìm về cõi Phật,
Bến mê dâu phải chôn quê nhà.*

*Tám thân tứ đại bỏ từ đây,
Cuộc sống trần gian lắm dọa dầy.
Cõi tịnh hoa sen mừng nở rộ,
Một vầng quang sáng chôn phương Tây.*

*Hoa thơm cỏ lạ chẳng dâu bàng,
Nương chôn từ li cõi vĩnh hằng.
Tự tại ung dung theo gót Phật,
Dịu dàng tỏa sáng tựa vầng trăng.*

*Thưa mẹ lòng con luống ngậm ngùi,
Chữ hiếu chưa tròn vội lược lui.
Nửa buồn vì phải xa cách mẹ,
Nửa mừng vì mẹ được an vui.*

*Dăng Phong
(26-02-2011)*

Mùa Thu Qua Đi

Dã qua đi mùa thu nhiều bão chướng,
 Dám mây vô tình che khuất lối đi xưa.
 Hồn mà chi em! Trời có nắng, có mưa,
 Dù mùa hạ hay mùa đông vẫn thế.

Bên khung cửa mùa thu buồn dậy trẻ,
 Bởi quên gài nên gió lạnh tràn vô.
 Thời tan đi giấc mộng hải hồ,
 Chiếc lá vàng buồn rơi trên mặt gôi.

Lắm ưu tư cũng đừng nên quá vội!
 Nỗi đam mê không phải chỉ riêng mình.
 Ai là người đang đứng lặng thinh,
 Để sao xuyên chạy vòng trong tiềm thức.

Ơi chơi vơi! Hồn ta đang rạo rức,
 Bao yêu thương khép nép chôn hoang sơ.
 Phải không em con chim nhỏ đại khờ,
 Cát tiếng hát để vo tròn nhịp điệu?

Em vẫn muôn đời là thân liễu yếu,
 Luôn uốn mình theo bão táp mưa sa.
 Mở vòng tay trong vủ trụ bao la,
 Làm quý đạo cho tình yêu muôn thuở.

Bên gôi mộng ai người đang trần trở,
 Giác Châu- Công xa vắng tự lâu rồi.
 Dòng thác đời đã cuốn hút nổi trôi,
 Còn chi nữa để lòng em ray rức!

Dăng Phong
 (01-09-2008)

Miền

Miền vui bạn tôi đã chuyển mình,
 Quay về hoà thuận với ba sinh.
 Trăm năm cuộc sống bèn duyên nợ,
 Cha thiết trao nhau trọn chữ tình.

Tháng ngày xa vắng nhịp phách lời,
 Mắt liếc ngày xưa ai gọi mời.
 Dừng để trăng mờ ôm gói chiếc,
 Đêm nằm nghe lệ nhỏ đầy vơi.

Cung đàn réo rắc vẫn như xưa,
 Thoảng nghe gió nhẹ vẫn dong đưa.
 Em ơi tiếng sóng trùng dương dậy,
 Giác ngủ buồn hiu đã tỉnh chưa.

Từ nay ta mãi đứng bên nhau,
 Hoa thắm vườn xuân đủ sắc màu.
 Bờ môi mở rộng đình hồ hững,
 Cho tình sóng dậy mãi về sau.

Dũng Phong

Nén Hương Đưa Tiễn

(Cô em gái mất)

*Máu mủ tình thân ruột rà mắt mát,
 Cô bỏ đi tan nát mấy cõi lòng.
 Đời vẫn vô tình như những dòng sông,
 Cứ xuôi chảy, chảy về biển cả.*

*Nghe tin cô mất tôi bàng hoàng đau xót quá,
 Sống gọi thác về ai biết được ngày sau.
 Lễ vô thường bước vội qua mau,
 Cưa từ sinh tiễn đưa, đưa tiễn.*

*Trời đất quay cuồng tuổi ấu thơ hiển hiện,
 Một thuở cơ hàn cơm tấm muối dưa.
 Vòng tay mẹ cha sớm nắng chiều mưa,
 Nuôi anh em mình lớn lên bằng mồ hôi nước mắt.*

*Miền miên viễn cô về, tôi quay quắt,
 Chim xa bầy lữn lăm ai ơi!
 Thôi thế là xong hết một cuộc đời,
 Tôi lặng lẽ ngồi nghe tâm mình thôi thức.*

Máu đỏ thịt rơi ai mà không đau nhức,
Nhớ rất nhiều cái thuở hàn vi.
Còn nỗi đau nào hơn từ liệt sinh ly,
Và còn dịp nào để anh em mình cùng nhau hàn huyên tâm sự.

Thôi hết rồi từ nay như cánh chim trời liệt xié,
Mịt mù gió lốc xoáy tận tâm can.
Ngày tháng cứ trôi nổi xót nhớ vô vàn,
Một đời tu hành cô đang bước về cõi tịnh.

Biết như thế mà vẫn còn lịn rịn,
Nỗi quan hoài luôn gắn bó với người thân.
Nơi chốn phương xa sao cứ bản thân,
Xin đốt nén hương lòng đưa tiễn!

Nguyễn Trát

Mãi Vẫn Âm Thầm

Cụ Kinh đã chết ở Dòng Tâm
 Thương xác thân ai mất lệ bầm
 Cứ tưởng toàn là siêu lãnh đạo
 Nào ngờ chỉ một bọn gian thâm
 Giết người chẳng khác loài man rợ
 Cướp của còn hơn lũ ngoại xâm
 Máu chảy ruột mềm đau xót quá
 Dân ta sao vẫn mãi âm thầm.

TN

Hào khí anh hùng một chữ tâm,
 Ôm đời theo dáng xác thân bầm.
 Tưởng rằng còn có người hiền đức,
 Nào biết toàn là kẻ hiểm thâm.
 Trên dưới bày đàn loài uông ké,
 Trong ngoài hè lũ bọn ăn xâm.
 Than ôi đất nước tôi ngày ấy,
 Dân tộc nơi nơi thấy chười thâm.

Dũng Phong

Bờ Bến Tình Yêu

*Tôi muốn em là rừng hoang,
Để tôi một mình lang thang đi dạo.*

*Tôi muốn tóc em là mây trời,
Để tôi một mình gởi gắm hồn thơ.*

*Tôi muốn mắt em là đại dương,
Để tôi chèo thuyền đi tìm tình ái.*

*Tôi muốn môi em là hoa anh đào,
Để tôi tha hồ nhìn ngắm ước mơ.*

*Rừng hoang, mây trời ôi một đời thương nhớ,
Đại dương, hoa anh đào ôi dạt dào hương vị tình yêu.*

*Tôi muốn em khóc,
Để tôi quàng áo mưa đi trong nước mắt.*

*Tôi muốn em cười,
Để tôi lắng mình nghe tiếng suối reo.*

*Tôi muốn em dỗi hờn,
Để tôi một lần hết lời năn nỉ.*

*Tôi muốn em ngọt ngào triu mến,
Để tôi tràn đầy hạnh phúc mang theo.*

*Tiếng khóc, tiếng cười, ôi con người tình ái,
Dỗi hờn, triu mến, ôi đẹp vô vàn bờ bến tình yêu.*

Dũng Phong

Đêm Bước Trời Thu

Họa thơ : Gửi Về Thu Nửa của Tú Ân

1/ Ai ngồi đếm bước trời thu,
 Bóng hồng tha thướt mịn mùi từ ly.
 Nét thu vàng, trổ đúng thì,
 Hồn thu lặng lẽ, lắm khi thương thầm.
 Một lần thương, nhớ ngàn năm,
 Nhớ thương, thương nhớ dồn trăm nẻo về.
 Cõi trần lạc chốn lờ mê,
 Buồn rơi sóng nước bốn bề mệnh mông.
 Lệ thu chảy xuống thành dòng,
 Gió thu hiu hắt, hồn dang muôn trùng.

11/ Thu về buồn nhớ băng khuâng,
 Nhớ ai ôm ấp trắng ngần vòng tay.
 Bước chân thon nhỏ dáng gầy,
 Liều buồn buông xuống, lệ đầy cung tơ.
 Nửa trang giấy trắng hững hờ,
 Sao hôm còn phải đợi chờ sao mai.
 Trùng dương dậy sóng tìm ai,
 Tiêu sầu ai rót vào tai không ngừng.
 Vòng ôm còn mãi ân cần,
 Còn nghe khúc hát tuổi hồng đôi mươi.

21/ *Tìm em với nửa nụ cười.
 Trăng đêm ta nhớ dáng người trước hoa.
 Tình thu đậm âm chan hòa,
 Mây thu bàng bạc nhẹ qua khung trời.
 Người về thắm chôn mùi khói,
 Mang dòng thơ mượt rặng ngời dáng xưa.
 Buông tay gói mộng sao vừa,
 Lặng nghe rơi xuống giọt mưa bao giờ.
 Thu về tìm đến bến mơ,
 Để nghe khúc hát lơ vơ tự tình.*

31/ *Nửa trang giấy trắng nguyên trinh,
 Ta ngồi, ta viết thư tình trao em.
 Trăng thu rơi xuống trước thềm,
 Gió thu nhè nhẹ êm êm lại gần.
 Mảnh hồn tro với lược chân,
 Lặng nghe khúc hát một lần Gió ru!
 Gió ru từ cõi xa mù,
 Ru em giấc ngủ yên du lạ lòng.
 Phiêu hồng mộng huyễn mộng lung.
 Sánh vai nhẹ cất gót hồng cùng ta.*

41/ *Vườn thơ rộ nở đầy hoa,
 Yêu thơ trăng đã chan hòa với sao.
 Hồn thơ len lén lược vào,
 Duyên thơ đậm thắm ngọt ngào thân thương.
 Nhìn trăng từ phía trước giường,
 Ngỡ rằng sương phủ trên đường quen thân.
 Trăng thu chào đón ân cần,
 Tiếng thu nay đã đến gần bên tai.
 Thèm thường chút nắng ban mai,
 Về trong nỗi nhớ gót hài thướt tha.*

51/ *Lâng lâng thơm nức hương hoa,
 Hồn rơi lơ lửng, ngà ngà, say say.*

*Dăng Phong
 (28-09-2007)*

Mây Mảnh Tình, Đời

*Tôi còn lại đây mấy mảnh đời,
Chắt chiu kỷ niệm gởi ngàn khơi.
Con thuyền rẽ sóng về bến cũ.
Một kiếp lưu đày vẫn cứ bơi.*

*Tôi còn lại đây mấy mảnh tình,
Giữa lòng nhật ký đứng lặng thinh.
Tháng năm ôm ấp gom thành bó,
Một bó tràn đầy nợ ba sinh.*

*Thờ vắn, than dài, chuyện thế gian.
Càng xem càng thấy quá kẽ bàng.
Chao ôi! Đóm lửa tình muôn thuở,
Đây khúc nhạc lòng! Hay tiếng than?*

*Chuyến lược trăng lành qua bến thương.
Tình quê, tình bạn cứ vương vương.
Ai đem sông núi treo đầu gió,
Bản đóc, Nam quan lăm đoạn trường.*

*Đêm đến mà sao chẳng ngủ yên,
Cứ nghe thức dậy nỗi niềm riêng.
Bàng hoàng qua tiếng gà xao xác,
Mà ngỡ rằng đây tiếng chim Quyên!*

Dăng Phong

Soi Lại Tim Mình

*Ta cứ mãi dửng dưng hồn thân phận,
Để rong rêu chôn kín nẻo xuân thì.
Via hề buồn không cựa mình thốn thức,
Ta âm thầm lặng lẽ cúi đầu đi.*

*Con phả cũ có nghe lời trần trời,
Gót giày cô đơn, vết đế không còn.
Mãi kiếm tìm hành trang cho lẽ sống
Chắt chũa thêm đầy bao nỗi héo hon.*

*Đâu có phải trần gian buồn ảm đạm.
Mà tại ta chưa thấu triệt bụi mù.
Lớp lớp đặc dày mê mờ phủ kín,
Ta mãi mãi là một kẻ phàm phu.*

*Đã đến lúc ta bắt đầu dừng lại,
Để nhìn xem ánh sáng tự con tim .
Ánh sáng chói lòa , ảo huyền chân lý.
Nó nằm đây sao ta mãi kiếm tìm!*

*Đã đến lúc tự thấy mình an lạc.
Dù phong ba bão táp cũng là không.
Tâm rộng lặng tuyệt vời không vướng mắc.
Hãy về đi theo tiếng gọi của lòng!*

Dăng Phong

Tình Đơn Phương

Tôi đi tìm tình yêu viễn ảo,
 Khi đời còn mang chiếc áo thư sinh.
 Tôi đến với em gót mồi dang trình,
 Đời băng hoại với nổi luân khô cứng.
 Hồn tôi bơ vơ dòng thời gian chết đứng.
 Nửa bản tình sầu tôi bỏ lại đằng sau.
 Tâm thân đơn tôi níu kéo con tàu,
 Nhưng tất cả trở thành thanh thép lạnh.

Tôi nhìn em,
 Em nhìn tôi,
 Quả địa cầu vỡ tan từng mảnh,
 Khúc nhạc luân thoảng hiện tâm tư.
 Tôi yêu em,
 Tình yêu chưa đến đã già từ,
 Giấy trắng học trò còn trinh nguyên quá.
 Mắt em ngời lên!
 Ngời lên!
 Ngời lên!
 Một vì sao lạ!

Tôi đắm đuối nhìn một kẻ cuồng si.
 Tình đơn phương tôi biết nói năng gì,
 Trong giấc mộng tôi dìu em vào ngục.

*Tôi thờ, em thờ chúng ta cùng thần thức,
Hai cuộc đời hai lẽ sống riêng phân.
Tôi phiêu lưu gót nhuộm bụi trần,
Em ở lại nhìn xe hoa xác pháo.
Em ở lại với nàng xuân diễm ảo,
Tôi một mình đêm lược giữa mưa đêm.
Để những lúc cổ họng đắng, môi mềm
Tôi lại phải tìm em trong đáy cốc.*

*Dặng Phong
(1965)*

Cám Ơn Em

*Cám ơn em, người vợ hiền yêu quý,
Cám ơn em, suốt một đời tận tụy,
Lo cho chồng và săn sóc lũ con thơ.
Cám ơn em mòn mỏi tháng năm chờ,
Bên song cửa một bóng hình cô lẻ.*

*Cám ơn em những bước chân nhẹ nhàng và rất khế,
Trong cuộc hành trình đầy ắp nỗi cam go.
Cám ơn em hoá thân làm một con đò,
Chuyên chở cả khối tình nhân thế.*

*Cám ơn em đầy vơi giọt lệ,
Buổi tù dày lặn lội viếng thăm.
Cám ơn em rút ruột tơ tâm,
Héo hơ hơn cả một đời son trẻ.*

*Cám ơn em buổi mang thân làm mẹ,
Sóng gió dập dờn mưa nắng xác xơ.
Cám ơn em đã tặng anh một bài thơ,
Em chính là một bài thơ tuyệt hảo!*

Dũng Phong

Anh Vẫn Chờ Em

*Ai nao nức những lần em sắp tới,
Buổi hẹn hò nắng mới lá vờn bay.
Anh thần thờ núp bóng dưới tàng cây,
Lòng chợt thấy bồn chồn em có biết.*

*Mỗi tháng mỗi ngày nhớ thương em tha thiết,
Ngóng trông em mãi miết mỗi phút giờ.
Đếm thời gian nhìn chiếc lá vàng mờ,
Lòng se lại đợi chờ em đây nhé.*

*Chậm một phút là hồn anh cô lẻ,
Cố tìm mình thức dậy nhớ nhiều hơn.
Mùa yêu thương đã vắng bóng giới hôn,
Tiếng ai đó vẫn chấp chờn vang vọng.*

*Có phải em là tàng cây che lộng,
Cho đời anh trọn vẹn cuộc chân tình.
Ngày lại ngày rụng rã ánh bình minh,
Mãi mãi mãi anh vẫn chờ em đây.*

*Dũng Phong
(10/01/18)*

Gió Chuyển Mùa

Vàng bay ngọn lá chuyển mùa,
 Chim quyên,
 Thôi hát,
 Vui đùa trước sân.
 Riêng ai dòng lệ long lanh,
 Ước mơ, sương khói xây thành đón thu.
 Hồn rơi trên đỉnh hoang vu
 Tìm ai trăng lặn,
 Biệt mùi phong rêu.
 Dong dầy một khối tình yêu,
 Ngày qua, tháng lại, chắt nhiều trong tâm.
 Cúi đầu đếm bước âm thầm,
 Mơ về ngày ấy đến gần với nhau.

Dăng Phong

Mạ Đi Rồi

(Nhớ Mẹ)

*Mạ đi rồi con còn lặn hụp,
Còn bon chen tất bật ganh đua.
Dù cho gió giật sóng đùa,
Trăm phương ngàn ngã vẫn khua mái chèo.*

*Thuyền đời con cứ nương theo,
Mạ ơi con Mẹ bặt lèo sóng xô.
Ra quê hương kiếp sông hồ,
Buồn rơi lên mắt biết mô mà tìm.*

*Mạ đi rồi, con xót tim,
Ngày qua tháng lại cánh chim lạc đàn.
Đường trần cay đắng lang thang,
Bước chân hờ hững lẽ bàng quạnh hiu.*

*Nhớ khi xưa, Mẹ chắt chiu,
Lòng con thương nhớ chín chiu quặn đau.
Quan san ngàn dặm đổi màu,
Thân con như một con tàu lênh đênh.*

*Trời mây non nước gập ghềnh,
Nương theo chiều gió, bóng hình Mẹ vương.
Vân du trong cõi vô thường,
Ngày đêm trần trở khôn lường tình thân.*

*Mạ lìa xa chốn hồng trần,
Mạ ơi con Mẹ, muôn phần xót xa.*

*Đăng Phong
(7-21-2014)*

Tìm Về Dĩ Vãng

*Những chiều lang thang trên phố,
Tóc thề lời là gió hôn.*

*Nhớ thương tìm về dĩ vãng,
Chợt nghe xao xuyến tâm hồn.*

*Tường cũ rêu phong mái ngói,
Những lần hai đĩa song đôi.
Hòa vui cùng cất tiếng hát,
Sao giờ lặng lẽ đơn côi.*

*Tóc mây ngắn dài từng sợi,
Vòng tay hơi ấm tìm về.
Rạo rức hồn dâng bát ngát,
Mà giờ hồn lại buốt tê.*

*Nhớ tuổi học trò áo trắng
Đất nhau đi dưới trời mưa.
Ôm em vòng tay ướt át,
Nụ cười ực rỡ nắng trưa.*

*Qua rồi tuổi đời bắt đẽ,
Ra cánh đồng quê hoang vu.
Ruộng vườn sau mùa gặt hái,
Cùng nhau lặn lội sương mù.*

*Tâm tư giờ đây giá buốt,
Con tạo cứ mãi vẫn xoay.
Hãy để cho hồn thốn thứt,
Cuộc đời được mấy cơ may.*

*Có ai còn ngời trông ngóng,
Lâm râm nhâm tính tháng ngày.
Dòng đời trôi qua khe cửa,
Chỉ đếm trên đầu ngón tay.*

***Dăng Phong**
(25-10-07)*

Mơ Ước

Chỉ cả mây xanh có lối,
 Biển học thênh thang khắp nơi.
 Mà mải đi trong bóng tối,
 Phải chăng muôn sự tại trời.

Thao thức nhiều đêm không ngủ,
 Mơ màng giấc điệp hương khuê.
 Xót xa hồn buông ú ửu,
 Lặng nghe sao xuyên cõi về.

Nỗi buồn sông Ngân trắng bạc,
 Lạnh lùng theo gió mưa bay.
 Nhiều túp lều tranh san sát,
 Nét thu vàng võ hao gầy.

Mỏi gối dòng đời trôi ngược,
 Cuồn cuộn con nước chảy xuôi.
 Tràn lên nỗi niềm mơ ước,
 Để cho thân xác rã rời.

Hãy ru đời trong yên lặng,
 Chờ xem huyễn hoá vô thường.
 Mở rộng vòng tay trống vắng,
 Ôm quàng lấy nỗi đau thương.

Trời thu buồn thay sắc xám,
 Bóng em liền biệt mùi khơi.
 Tháng năm mỏi mòn u ám,
 Mong em tiếng nói không lời.

Dăng Phong
 (25-10-07)

Hương Tình Cũ

Mặt trời sao cứ say sưa ngủ
 Chôn kín muôn loài trong giá băng
 Em hỏi tình yêu từ dạo ấy
 Còn mãi trong mình em biết chăng?

Ngày tháng xa nhau sâu diệu vợi
 Em có mơ về nơi chốn xưa
 Thuở ấy mình còn ôm sách vở
 Chân bước âm thầm đi dưới mưa

Bao giờ đánh thức mặt trời dậy
 sưởi ấm địa cầu trong nắng êm
 Cho mình một thoáng hương tình cũ
 trôi dạt trong lòng thương nhớ thêm

cúi mặt âm thầm anh đếm bước
 Ôm quàng kỷ niệm chuỗi ngày qua
 Nghe thoảng hương xuân nồng ấm lại
 Dáng dấp em về ôi thướt tha

Dăng Phong

Dợi Chờ

Dợi em ngồi ở đầu ghềnh
 Em thì cứ mãi dòng xanh xuôi chiều
 Bền bờ quanh quẽ cô liêu
 Gió băng khuâng gọi hắt hiu nổi buồn
 Chờ em ngồi ở cuối truong
 Em thì nằm ngủ đầu nguồn chẳng ra
 Núi rừng réo gọi xót xa
 Năng rung rinh nắng phôi pha tuổi đời
 Thuyền ai thăm chôn mù khơi
 Nước dừa, dừa dầy chơi vơi giữa dòng
 Dang tay bắt lấy hươ không
 Mưa trong tim đổ giọt hồng lan lan

Dăng Phong

Dến Với Huế

*Cầu Trường tiền hôn loạn xe qua lại,
 Huế tất bật, mang mặt nạ đi về.
 Đến với Huế mà nghe lòng rung rức,
 Nỗi lạc loài, xa vắng kéo lê thê.*

*Nước sông Hương không xanh như ngày trước,
 Con đường kia áo trắng đã phai màu.
 Trên phố cũ với dòng người lịm mặt.
 Huế còn đây, canh cánh một niềm đau.*

*Huế trong ta nhưng ta không trong Huế.
 Huế đổi màu, nhiều khách sạn chênh vênh.
 Đôi mắt ấy đã mang nhiều ngàn lệ.
 Con thuyền kia trên đầu sóng lênh đênh.*

*Vòng tay Huế đã rời ôm mặt khóc.
 Ôi! Buồn thương qua bao cuộc phé hưng.
 Chợt nhớ đến tuổi đời còn đi học,
 Lòng se lại và nước mắt rung rung.*

Dăng Phong

Nước Mắt Mùa Đông Của Huế

*Tôi nhớ Huế những mùa đông giá lạnh,
 Những mùa đông hiu quạnh mẹ trông chờ.
 Những mùa đông lạc lõng bơ vơ,
 Nơi xú lạ thương về quê cũ.*

*Những mùa đông buồn ngời ừ rữ,
 Gợi nhớ về thời thơ ấu xa xăm.
 Nhớ khi mình còn học lớp năm, (lớp 1 bây giờ)
 Trường làng bên, cách vài ba cây số.*

*Chân nhỏ bé không dép giày đi bộ,
 Trời lạnh căm căm áo vá đêm không cùng.
 Con đường làng lầy lội bước chân run,
 Quàng tấm ny-lon đục màu nước mắt.*

*Sao tôi thấy con đường xa thăm thẳm,
 Qua chiếc cầu tre khập khễnh bước lưng chùng.
 Sợ vô tình mình bị trượt chân,
 Rơi xuống cầu, cuốn theo dòng nước.*

*Vào lớp rồi mà áo quần dẫm ướt,
 Sau buổi học đôi chân vẫn còn đau.
 Bữa cơm trưa gói bằng chiếc mớ cau,
 Thêm chút mè bọc riêng trong lá chuối.*

*Mẹ giờ đây ngời trông con vời vợi,
 Đêm bước thời gian qua tiếng gió thềm thì
 Con của mẹ còn mãi ra đi
 Từng giọt ngắn dài nước mắt rơi xuống!*

Dũng Phong

Tâm Sự Với Huế

Chưa biết mặt ai, biết tên ai
Mà sao trong dạ cứ u hoài
Tình quê thăm thẳm mờ sương cát
Một chút hồn thơ sao khó phai

Chỉ muốn gặp em được một lần
Cùng đi dò dọc ngược sông Hương
Cùng qua cầu trắng phau phau ấy
Tâm sự hàn huyên cuối nẻo đường

Anh ngắm mình anh trong đáy nước
Dòng Hương lờ lững cứ luông xuôi
Sao xuyên làm sao anh thấy được
Hồn cứ chơi vơi nổi ngậm ngùi

Có hiểu cho ai lòng tan nát
Quê hương đất nước lạnh lùng thay!
Sắc trời âm đạm mây vần vũ
Tha phương cầu thực đã bao ngày

Bạn cũ bây giờ còn mấy đứa
Mỗi tháng một ngà khó gặp nhau
Thời gian lẩn khuất đâu còn nữa
Để rồi ôm hận đến mai sau

Em là thân gái còn trần trở
Giác ngủ không tròn qua tiếng đêm
Thôn thức hồn ai em có nhớ?
Thương xót bao lần thương xót thêm

Chiếc thân tâm gửi nơi xứ lạ
Bọt lèo theo sóng nước nổi trôi
Rồi một ngày kia anh hóa đá
Huế có luôn không ơi Huế ơi!

Dăng Phong
(25-4-07)